



---

*Dokument z posiedzenia*

---

**B8-0168/2019**

11.3.2019

## **PROJEKT REZOLUCJI**

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Nikaragui  
(2019/2615(RSP))

**Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Rolandas Paksas**  
w imieniu grupy EFDD

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Nikaragui  
(2019/2615(RSP))**

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Nikaragui, w szczególności z 16 lutego 2017 r.<sup>1</sup> i 31 maja 2018 r.<sup>2</sup>,
  - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 2 października 2018 r. wydane w imieniu UE w sprawie sytuacji w Nikaragui,
  - uwzględniając konkluzje Rady z 21 stycznia 2019 r. w sprawie Nikaragui,
  - uwzględniając oświadczenie rzecznik wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel z 1 marca 2019 r. w sprawie wznowienia dialogu narodowego w Nikaragui,
  - uwzględniając apel Międzyamerykańskiej Komisji Praw Człowieka (IACHR) o warunki umożliwiające korzystanie z praw człowieka, wystosowany w ramach dialogu nikaraguańskiego 28 lutego 2019 r.,
  - uwzględniając wyjazd delegacji ad hoc Parlamentu Europejskiego do Nikaragui w dniach 23–26 stycznia 2019 r.,
  - uwzględniając pismo wystosowane przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego do prezydenta Nikaragui Daniela Ortegi,
  - uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Środkową z 2012 r.,
  - uwzględniając Wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z czerwca 2004 r. ze zmianami z 2008 r.,
  - uwzględniając konstytucję Nikaragui,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od 18 kwietnia 2018 r., kiedy wybuchły protesty społeczne przeciwko planowanym reformom nikaraguańskiego systemu zabezpieczenia społecznego i coraz bardziej autokratycznym zwyczajom pary prezydenckiej Daniela Ortegi i Rosario Murillo, sytuacja w Nikaragui pogorszyła się i przekształciła w poważny i głęboki kryzys, ponieważ reżim Ortegi odpowiedział na protesty bezprecedensową przemocą i represjami z udziałem oddziałów paramilitarnych i

---

<sup>1</sup> Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 189.

<sup>2</sup> Teksty przyjęte, P8\_TA(2018)0238.

pacyfikujących, a także regularnych sił bezpieczeństwa;

- B. mając na uwadze, że w ubiegłym roku w wyniku tych represji ponad 300 osób zostało zabitych, a ponad 3000 – rannych, ponad 700 przebywa w więzieniach, a dziesiątki tysięcy są na wygnaniu lub uciekły do sąsiednich krajów;
- C. mając na uwadze, że Międzypamerykańska Komisja Praw Człowieka (IACHR) i Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka wskazały na szereg naruszeń popełnionych przez rząd w reakcji na protesty, w tym nieproporcjonalne i arbitralne użycie siły przez policję (w tym użycie broni palnej i egzekucje pozasądowe), arbitralne i niezgodne z prawem przetrzymywanie i wymuszone zaginięcia, złe traktowanie i stosowanie tortur wobec zatrzymanych demonstrantów (włącznie z przemocą seksualną), wykorzystywanie snajperów, działania grup uzbrojonych cywilów, którzy uczestniczyli w brutalnym tłumieniu protestów współdziałając z władzami tolerującymi tę przemoc, oraz utrudnianie osobom rannym w starciach dostępu do opieki medycznej;
- D. mając na uwadze, że ta strategia represji obejmuje również poważne ataki na prasę i wolne media, w tym cenzurę i zamykanie mediów, a także arbitralne aresztowania i zatrzymania dziennikarzy;
- E. mając na uwadze, że w grudniu 2018 r. rząd Nikaragui zawiesił misję interdyscyplinarnej grupy niezależnych ekspertów (GIEI) oraz specjalny mechanizm monitorowania Nikaragui (MESENI) IACHR;
- F. mając na uwadze, że kryzys polityczny sprawił, iż znajdująca się w trudnej sytuacji gospodarka Nikaragui pogrążyła się w jeszcze głębszej recesji, co pociągnęło za sobą wzrost bezrobocia i inne poważne skutki dla ludności w kraju, który już jest jednym z najbiedniejszych w regionie;
- G. mając na uwadze, że w dniach 23–26 stycznia 2019 r. delegacja ad hoc Parlamentu Europejskiego udała się do Nikaragui, by ocenić panującą tam sytuację; mając na uwadze, że delegacja skierowała do władz trzy wyraźne żądania, a mianowicie o uwolnienie wszystkich więźniów politycznych, położenie kresu represjom i umożliwienie organizacjom praw człowieka powrotu do kraju;
- H. mając na uwadze, że w minionej dekadzie nastąpiło pogorszenie się sytuacji w zakresie demokracji i praworządności w Nikaragui; mając na uwadze, że rozwój i umacnianie demokracji i praworządności oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności muszą być nieodłącznymi elementami polityki zewnętrznej UE, w tym układu o stowarzyszeniu między UE a krajami Ameryki Środkowej z 2012 r.;
- I. mając na uwadze, że od 2007 r. D. Ortega był trzykrotnie wybierany na prezydenta, mimo że konstytucja Nikaragui zakazuje następujących po sobie reelekcji, co świadczy o korupcji i autorytaryzmie, w których pogrążyło się państwo; mając na uwadze, że instytucje UE i Organizacja Państw Ameryki Środkowej ostro krytykowały wybory w 2011 r. i 2016 r. z powodu nieprawidłowości i braku obserwatorów z ramienia tych organizacji lub jakichkolwiek innych wiarygodnych obserwatorów międzynarodowych;
- 1. potępia trwające represje i poważne naruszenia praw człowieka w Nikaragui, kryminalizację przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i prasy,

- nieproporcjonalne użycie siły przez policję i uzbrojone grupy paramilitarne w celu represjonowania protestów społecznych oraz powtarzające się przypadki nękania, bezprawnych aresztowań i arbitralnego przetrzymywania osób uczestniczących w protestach opozycji;
2. wyraża zaniepokojenie z powodu coraz poważniejszego ograniczania przestrzeni obywatelskiej i tłumienia głosów sprzeciwu w Nikaragui, włącznie z zamykaniem niezależnych mediów, unieważnianiem rejestracji prawnej szeregu organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz konfiskowaniem ich dóbr i aktywów;
  3. potępia decyzję rządu Nikaragui o wydaleniu z kraju interdyscyplinarnej grupy niezależnych ekspertów (GIEI) oraz o zawieszeniu specjalnego mechanizmu monitorowania Nikaragui (MESENI) IACHR, a także o wycofaniu wystosowanego do Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka zaproszenia do złożenia wizyty w Nikaragui; wzywa władze, by umożliwiły im powrót do kraju i wznowiły z nimi współpracę;
  4. z zadowoleniem przyjmuje złagodzenie kary 100 więźniów aresztowanych po wybuchu protestów społecznych w kraju, ubolewa jednak, że setki osób wciąż są niesłusznie pozbawione wolności; wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich osób zatrzymanych z powodów politycznych oraz ponownie stwierdza, że należy zapewnić wszystkim więźniom i w każdej sytuacji sprawiedliwość proceduralną oraz należyte przestrzeganie innych gwarancji prawnych zapisanych w konstytucji Nikaragui;
  5. podkreśla znaczenie dialogu politycznego między rządem a opozycją w kraju; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie dialogu narodowego między rządem Nikaragui a Sojuszem Obywatelskim jako pierwszy pozytywny krok ku przezwyciężeniu obecnego kryzysu politycznego za pomocą wynegocjowanego rozwiązania, które pozostaje jedynym sposobem wyjścia z obecnego kryzysu;
  6. wzywa strony do prowadzenia negocjacji w dobrej wierze oraz w przejrzysty i włączający sposób, przy udziale podmiotów społeczeństwa obywatelskiego; uważa, że na pierwszy plan w programie negocjacji należy wysunąć sytuację więźniów, ponieważ setki niewinnych osób nadal przebywają w więzieniach;
  7. ubolewa, że władze nikaraguańskie nie przestrzegały gwarancji udzielonych w czasie wizyty delegacji Parlamentu Europejskiego, w szczególności nękając więźniów politycznych, którzy spotkali się z delegacją;
  8. jest poważnie zaniepokojony nową, zatwierdzoną 16 lipca 2018 r. ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu i rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, której art. 394 i 395 zawierają nieprecyzyjną definicję terroryzmu i wydają się umożliwiać kryminalizację pokojowych demonstrantów; potępia fakt, że ustawa ta była wielokrotnie wykorzystywana do zatrzymywania demonstrantów, dziennikarzy i działaczy;
  9. wzywa UE do dalszego monitorowania sytuacji w Nikaragui, a ponadto wzywa Radę, Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do oceny możliwości zastosowania ukierunkowanych sankcji indywidualnych wobec osób odpowiedzialnych za naruszenia praw człowieka w Nikaragui, jeżeli nie zostanie osiągnięty postęp w negocjacjach i

jeżeli nie zostaną spełnione warunki określone przez delegację Parlamentu Europejskiego, tj. uwolnienie więźniów politycznych, położenie kresu represjom i umożliwienie powrotu organizacji praw człowieka;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Grupie z Limy, a także rządowi i parlamentowi Republiki Nikaragui.